

נועם שיח

מאת אב"ד סאנטוב שליט"א

שר התורה
הגר"ח קניבסקי זצוק"ל

פניני נועם שיח

שבועיים להסתלקותו
תזריע - ר"ח ניסן תשפ"ב

מכון אפריון לשלמה

לייקווד תשפ"ב

כל הזכויות שמורות

למכון אפריון לשלמה

להוצאת שיחות הרב שלמה זלמן פרידמן שליט"א
אב"ד סאנטוב - לייקווד

הרב פנחס בידרמן - הרב נתן נטע פרוש

9996551.z@gmail.com

לקבל גליונות, לנדב גליונות, ולהערות
נא לפנות להנ"ל

קונטרס זה נדבת
הנגיד החסיד המפואר
מו"ה חיים בצלאל יאקוב הי"ו
מחשובי חסידי קאסוב
לע"נ אביו הרה"ח המפואר
מו"ה דוד מאיר ב"ר יהושע ז"ל
נלב"ע ה' ניסן תש"פ

ת.נ.צ.ב.ה.

מכתב נדיר להרב שליט"א

מאת מרן שר התורה הגאון האדיר

רבי חיים קניבסקי זצוק"ל

נסתלק ביום ט"ו אדר ב' תשפ"ב

חיים קניבסקי

בני ברק

רשב"ם 23

ראיתי מכתב הדר"ג שליט"א
שמפלפל בחכמה רבה אבל בענ"ד
איני ראוי להוראה ואני מיראי
הוראה למעשה ובפרט במקום
רבותי שליט"א

חיים קניבסקי זצ"ל זקן רשב"ם 23

ראיתי מכתב הרב הגאון האדיר
ראוי להוראה ואני מיראי
הוראה למעשה ובפרט במקום
רבותי שליט"א

יציאתי רשמי היקר אצל אבתי החדשה אולם לפניהם כי עז צריך להיות היום
הסוגוג וסוגי אולפן אולפן וסוגי הסוגוג

הערך כחן עם צרכי ישיבה והגדלה טלחה והאזיניה
עמס

אני מודה לך על כל מה
שאתה עושה בשבילי

אני מודה לך על כל מה
שאתה עושה בשבילי

אני מודה לך על כל מה
שאתה עושה בשבילי

אני מודה לך על כל מה
שאתה עושה בשבילי

אני מודה לך על כל מה
שאתה עושה בשבילי

אני מודה לך על כל מה
שאתה עושה בשבילי

אני מודה לך על כל מה
שאתה עושה בשבילי

אני מודה לך על כל מה
שאתה עושה בשבילי

אני מודה לך על כל מה
שאתה עושה בשבילי

אני מודה לך על כל מה
שאתה עושה בשבילי

אני מודה לך על כל מה
שאתה עושה בשבילי

אני מודה לך על כל מה
שאתה עושה בשבילי

אני מודה לך על כל מה
שאתה עושה בשבילי

אני מודה לך על כל מה
שאתה עושה בשבילי

אני מודה לך על כל מה
שאתה עושה בשבילי

אני מודה לך על כל מה
שאתה עושה בשבילי

אני מודה לך על כל מה
שאתה עושה בשבילי

אני מודה לך על כל מה
שאתה עושה בשבילי

אני מודה לך על כל מה
שאתה עושה בשבילי

אני מודה לך על כל מה
שאתה עושה בשבילי

אני מודה לך על כל מה
שאתה עושה בשבילי

אני מודה לך על כל מה
שאתה עושה בשבילי

אני מודה לך על כל מה
שאתה עושה בשבילי

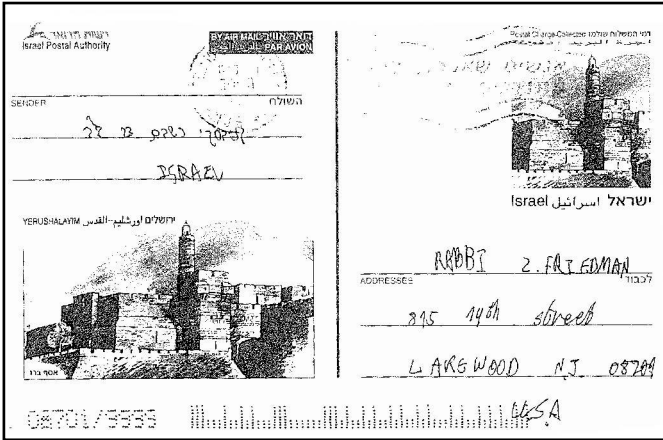
והוי מתאבק בעפר רגליהם

הרב שליט"א במחיצת מרן שר התורה זצוק"ל
בשנת תשע"א

אוי! מי יתן לנו תמורתו

המקום ינחם אתכם במהרה
 שאנו מקימי ציון וישראל

הגאון האדיר רבי חיים קניסבקי שליט"א

שר התורה

**הגאון האדיר רבי חיים קניבסקי זצוק"ל
נסתלק ביום שושן פורים - ט"ו אדר ב' תשפ"ב**

פניני נועם שיח

מלוקטים מהגליונות שי"ל במשך השנים

בעודני בצעירותי, הייתי במשך הרבה שנים שולח שאלות בכל מקצועות התורה למרן שר התורה הגאון האדיר רבי חיים קניבסקי זצ"ל – עוד בחיים חיותו של אביו הגה"ק הסטייפלר זצ"ל, וזכיתי לקבל ממנו מכתבים רבים עם מאות תשובות בהלכה והשקפה. כמו"כ, בדרך כלל בעת שביקרתי בארץ ישראל זכיתי ליכנס אליו – עוד בחיים חיותו של אביו זצ"ל, וגם בשנים אח"כ, בטרם התחילו לנהור אליו אנשים רבים כבשנים האחרונות, היו לי הזדמנויות רבות לשבת אצלו בישוב הדעת, שאז השיב לי תשובות ברורות על כל מה ששאלתי אותו, וגם מסר לי כמה שמועות וקבלות שקיבל מאביו הגה"ק הסטייפלר זצ"ל ודודו הגה"ק ה"חזון איש" זצ"ל.

כמו"כ היתה לי הזכיה הרבה פעמים לראות אותו יושב בכניסה שליד המדרגות המוליכות לביתו עם סטנדר וגמרא גדולה לבוש בטלית קטן לבן, ולומד בהתמדה עצומה כשאף אחד לא מפריע לו. זכורני, שפעם אחת ניגשתי אליו והצגתי את עצמי בפניו ואמרתי לו את שמי, אמר לי הגר"ח על אתר במאור פנים "אהה! מיר שרייבן

זיך כסדר" [אנחנו מתכתבים בינינו תמיד], ומיד הורה לי לשבת וסגר את הגמרא וענה לי על כל שאלותיי בהלכה והשקפה באופן ברור ובהירות עצומה.

לאחר שהרציתי את שאלותיי וקיבלתי תשובות ברורות על הכל, אמר לי הגר"ח שהוא רוצה לבקש ממני טובה, וכך אמר לי: היות שמפעם לפעם אתה נוהג להכניס לתוך המכתבים של השאלות כסף עבור הבולים של המכתבים שאני שולח בחזרה, אז אני מבקש ממך להפסיק להכניס כסף, ראשית, כי יש אחד שמשלם את כל ההוצאות של הבולים עבור המכתבים של התשובות, ושנית, אינני יודע מה לעשות עם הכסף! אשר על כן הוא לעול גדול עבורי, לכן אני מבקש ממך שלא לשלוח לי כסף, ואכן מאז הפסקתי לשלוח לו כסף עבור הבולים כבקשתו.

לפני איזה שנים הייתי אצל מרן הגר"ח בערב ר"ה, והגר"ח ישב במכוננית, והיה תור ארוך, והוא ישב אצל החלון ולכל אחד בירך "בו"ה", וכשאני ניגשתי הכירני והאיר לי פניו וברך אותי ואמר "שנה טובה ומתוקה!"...

מספרים על הגאון האדיר מרן הסטייפלר זי"ע, שבימי זקנותו אמר, שכל יום הוא מתפלל בדמעות שלישי על "חיימ'קה שלי" שידגל לתלמיד חכם!... – וזה היה בזמן שבנו הגר"ח כבר היה מפורסם בין גדולי התלמידי חכמים שבדור שכל רז לא אניס ליה...

פעם לפני יום הכיפורים, נכנסתי אצל הגר"ח זצ"ל לקבל את ברכתו לקראת השנה החדשה, ובאותה עת נכנס גם אחד מאנשי שלומו של הגר"ח, ואמר הלה להגר"ח שיש לו בשורה טובה לבשר להרב, שהוא נתקבל לשמש כשליח ציבור בבית כנסת גדול ביוה"כ, והוא מבקש מהרב ברכה שיהיה המינוי בהצלחה גדולה.

שאל אותו הגר"ח אם הולכים לשלם לו עבור החזנות, השיב הלה בחיוב, שאכן הם הולכים לשלם לו על כך. כששמע הגר"ח את דבריו, הגיב כשבת שחוק על פניו "אם כן, הרי זה כבר בהצלחה..."

הגר"ח זצ"ל שאל פעם את הנוכחים ומקורביו אם הם יודעים מי היה הסנדק שלו בעת הברית, והמשיך וסיפר להם שאביו מרן הסטייפלר זצ"ל הוא בעצמו היה הסנדק, וכך הוה מעשה, שהברית שלו התקיימה עוד בחוץ לארץ, ולכבוד הברית התקבצו ובאו להם הרבה גדולי תורה, ביניהם הגאון בעל תורה תמימה זצ"ל, והסטייפלר פחד מאוד שאת מי מהם שהוא יכבד אותו בסנדקאות יש מן הגדולים שיכולים להיפגע מכך שהוא לא מכבד אותם בהכבוד הזה, ולכן החליט לקחת את הסנדקאות לעצמו כדי שאף אחד מהגדולים לא יפגע בגללו...

לפני שנים רבות שמעתי מפ"ק של מרן הגה"ק מקלוזנבורג זי"ע, דהנה איתא בירושלמי שבאמת בזמנינו לא היו צריכים כלל

להתפלל, לפי שאין יכולים לכוין בתפילה כדבעי, ומה שמתפללים הוא כדי "שלא תשתכח תורת תפילה" – דהיינו אנו מתפללים כדי שלא ישכחו שפעם היה דין שצריכים להתפלל, אבל בעצם מדין תפילה, לא היו צריכים להתפלל, ע"כ דברי הירושלמי.

ואמר הגה"ק מקלויזענבורג זי"ע: אני מחפש את הירושלמי הזה כבר ששים שנה – ואני מבקש מכם – אם יש אחד היודע היכן הירושלמי הזה כתוב, אנא, יבוא בבקשה להודיעני – ואם תשאלוני מנין לי דבר זה שיש בכלל ירושלמי כזה – אומר לכם, כך שמעתי ממור"ר הגה"ק רבי טעביל מדוקלא זי"ע, ואם מורי אמר שיש ירושלמי כזה – אין לי ספק שיש כזה ירושלמי – אך במטותא מינייכו, היודע היכן הירושלמי שיבוא להודיעני...

כשהזרתי לביתי, לקחתי פיסת נייר וכתבתי מכתב, אח"כ לקחתי עוד פיסת נייר וכתבתי עוד מכתב – את המכתב הראשון שלחתי אל הגאון רבי פנחס הירשפרונג זצ"ל אב"ד מונטריאל, ואת המכתב השני שלחתי אל הגר"ח זצ"ל – אשר שניהם מהבקיאים הגדולים בדורנו – ואכן כתבתי לשני הגדולים את מה ששמעתי מהגה"ק מקלויזענבורג בדבר הירושלמי, ושאלתי את פיהם היכן דברי הירושלמי.

לאחר זמן קצר קיבלתי מכתב מהגר"ח בו הוא כותב לי "אין זכור לי ירו' כזה" *אין זכור לי ירו' כזה*, אך הוא ציין כמה מראי מקומות שישם כתוב כעין הדברים האמורים בשם הירושלמי – כמו כן הגיע מכתב מאת הגאון רבי פנחס הירשפרונג זצ"ל שכתב שבספר הקנה מגדולי המקובלים שם כתב ממש כדברים האלה, אבל לא ציין היכן המקור של הירושלמי.

כעבור כמה שנים, נפגשתי עם הגאון רבי פנחס הירשפרונג זצ"ל בעיר פלישמאנס באחד מימי הקיץ, והצגתי את עצמי – אמרתי לו

את שמי ואת מקום מגורי – ואז שאל אותי מיד "האם ראית את ספר הקנה?"...

כשהייתי ילד, התקיימה פעם בבארא פארק אסיפה, בהשתתפות רבנים וראשי הישיבות. לאחר האסיפה הבחנתי בהגאון האדיר רבי יעקב קמינצקי זצ"ל ראש ישיבת תורה ודעת שיוצא מהאסיפה, ניגשתי אליו, ורציתי לעשות ממנו תמונה. אמר לי רבי יעקב שאמתין דקה, וסידר את הכובע ואת העניבה שלו, ואז אמר לי: עכשיו אתה יכול לעשות תמונה...

מישהו סיפר לי, שלאחרונה בא יהודי אחד עם בנו אל הגר"ח זצ"ל שיברכנו, ואמר היהודי להגר"ח שהוא רוצה לעשות תמונה איך שהוא מברך את בנו. אמר לו הגר"ח: בסדר – אך בא ועמוד בצד האחר – כך יצא התמונה טוב יותר...

האם הגדולים הללו חשבו לרגע: האם הדבר לפי "כבודי", והאם מתאים – צו פאסט עם דען – ל"גדול" כמוני להתייחס ל"תמונה"? – ל"ילד" – או בכלל ל"הבלי עוה"ז"...

פעם כשהייתי בבני ברק, נכנסתי אצל מרן הגר"ח להתברך ולהשתעשע עמו בדברי תורה.

הגר"ח אמר שהוא כבר ראה כמה גליונות מגליוני "נועם שיח", וגם ראה שם את הסיפורים על אביו מרן הגה"ק הסטייפלר זי"ע, ונהנה מאוד, וברך אותי בחמימות גדולה.

בטרם צאתי, שאלתי אם אוכל לקבל ממנו את הגארט'ל שלו (כידוע שהגר"ח התפלל עם גארט'ל), ונתתי לו את הגארט'ל שלי תחתיו (ובדרך אגב, פעם שאלו את הגר"ח אם יש ענין ללבוש חפץ של צדיק, ואם יש לזה מקור - והשיב דיש מקור לזה בירושלמי (מס' נדרים פ"ט, ה"א) מהא דמקלו של רבי מאיר היתה בידי עיי"ש).

הגר"ח לקח מידי את הגארט'ל שנתתי לו, ושאל אותי "זה בשבילי?" ואמרתי לו שכן, ואמר לי "יישר כח", והגביה אותו למעלה, ואח"כ הניח אותו על שולחנו בין חפציו.

אח"כ בירך אותי הגר"ח בברכות לרוב ברוב חיבה. כשראני שאני עדיין עומד שם, שאלני "אה, אתם רוצים את הגארט'ל שלי?" - והרים את הגארט'ל שנתתי לו, ואמר לי "זהו שלי - הנה קחו את זה במתנה..."

לאחר זמן שלחתי מכתב להגר"ח, ושאלתי אם הענין המבואר בירושלמי הוא דוקא בחפץ שהשתמש בו הצדיק או לא - וכתב לי שיתכן שגם אם לא השתמש בו, ורק היה שייך לו, אז גם יש בו הסגולה...

סיפר אחד ממקורבי הגאון רבי אליעזר מן שך זצ"ל, שהוא יודע את הסיבה מדוע ביטל מרן הגר"ח זצ"ל את הנסיעה הקבועה שלו בבין הזמנים לעיר הקודש צפת, וכך היה סיפור הדברים: היה זה לפני שנים, כשלפני חופשת בין הזמנים של חודש אב, הגיע הלה למעונו של הגר"ח. לפני כניסתו ניגש אליו מקורבו של הגר"ח, ואמר לו "הואיל ורבינו אוהב לשמוע לעתים עובדות ומעשי רב מגדולי

ישראל, אולי תספר לו סיפור או שניים ממה שראו עיניך אצל מרן הרב שך זצ"ל?"

נכנס הלה לחדרו של מרן הגר"ח וסיפר לו: פעם שאלתי את מרן הרב שך, מדוע לעולם הוא אינו יוצא לחופשת בין הזמנים, והרי ממילא אין מסירת שיעורים בישיבה? השיב לי הרב שך: "לאנשים יש צרות רבות. אני יושב בביתי ולפעמים באים אלי אנשים לבקש עזרה ותושייה, לחלק מהם אני יכול לעזור ולחלק גדול אינני יכול לעזור, אבל בכל זאת, עצם הדבר שיש להם היכן לשפוך את הלב, זה מנחם אותם ועוזר להם, אם אסע לנופש ולא אהיה בביתי ויבואו אנשים ולא ימצאו אותי בבית, הרי המועקה תישאר במקומה... איך אני יכול לעשות זאת?"

כששמע הגר"ח את הדברים הודיע אף הוא: אם כך, מעתה ואילך לא נוסעים יותר לבין הזמנים, ונשארים כאן כדי לעזור לאנשים לשאת סבלם בבואם לכאן!...

פעם שאלתי את מרן הגר"ח זצ"ל כיצד יש לנהוג כשאב ובנו מתארחים אצל הסבא או אצל אדם אחר, ומכבדים את הבן – הנכד לברך על הכוס, באיזו נוסח יאמר כשמתחיל לברך, האם יאמר רק "ברשות אבי מורי" או "ברשות זקני מורי" או "ברשות בעל הבית" או יאמר את שניהם.

אמר לי הגר"ח, שלפני שנים רבות אכל ביחד עם אביו הגה"ק בעל "קהילות יעקב" זצ"ל אצל דודו הגה"ק ה"חזון איש" זצ"ל, וה"חזון איש" כיבדו (את רבי חיים) לברך על הכוס, ואמר רק

"ברשות בעל הבית". כששמע ה"חזון איש" שאמר רק "ברשות בעל הבית", הורה לו על אתר להוסיף ולומר "ברשות אבי מורי".

מספרים שאדם אחד נכנס אצל מרן הגר"ח לבקש ברכה, היהודי היה לבוש בלבוש שונה מכל הנכנסים שם – רחוק מלהיקרא "היימיש" – בלא כובע וחליפה, חולצה צבעונית עם שרוולים קצרים, ורבי חיים לא התייחס אליו, כשראה היהודי שהגר"ח אינו מתייחס אליו, ניסה שוב לבקש ברכה, אך רבי חיים אינו מתייחס אליו כלל, נכדו של הגר"ח שעמד שם הבין מיד את סיבת הדבר, והוריד את חליפתו והלבישה להיהודי הזה, ומיד הרים הגר"ח את עינו ובירכו בברכה והצלחה, ואז הסתובב הגר"ח ופנה לנכדו ואמר לו שיאמר להיהודי שהברכה תחול עליו כל זמן שיהא לבוש עם החליפה...

מסופר, שפעם אחת פנה אל מרן הגר"ח יהודי מבוגר, ואמר לו כי בחולשתו איננו מסוגל לצאת לבית הכנסת, ושאל באיזו תפילה הכי כדאי שיתאמץ לצאת לבית הכנסת וכו'. השיב לו הגר"ח בפשטות: מדוע אינך יכול להתפלל בבית במנין? תבקש מאנשים שיבואו, ובוודאי יסכימו. גם אני ביקשתי להתפלל בבית, ותמיד יש לי מנין, בין בחול ובין בשבת...

סיפר נכדו של הגר"ח, שאמר לו זקנו הגר"ח זצ"ל, כי הוא נוהג תמיד לומר לפני קריאת שמע את התיבות "קל מלך נאמן" (כדין האומר קריאת שמע ביחיד), שמא כשהחזן יסיים "ה' אלוקיכם אמת"

הוא יהיה עדיין באמצע ק"ש. אמר לו נכדו: הרי תמיד מחכים לסבא בסוף ק"ש? ענה הגר"ח: אני לא יודע שמחכים לי...

הספה"ק כתבו על הפסוק (שמות י"ד, י"ד): ה' ילחם לכם ואתם תחרישון – דהיינו, שהקב"ה יעשה הכל למענך, אמנם זאת בתנאי ש"ואתם תחרישון" – שאתם תשתקו בעת התפילה ולא תדברו דברים בטלים.

שמעתי מידידנו המשפיע הרה"צ רבי אלימלך בידרמן שליט"א, שפעם אחת הגיע יהודי אל הגאון האדיר רבי שלמה זלמן אויערבאך זצ"ל ושאל שאלה: בבית המדרש שהוא מתפלל, מתפלל גם יהודי מבוגר, אמנם בעת התפילה מדבר אותו יהודי מבוגר עם מתפללים אחרים, והוא מפריע מאוד לסדר התפילה – היהודי אמר לרבי שלמה זלמן – שהוא הוכיח אותו כמה פעמים שיחדל ממנהגו הרע, אמנם הלה לא שת לבו לדבריו, והוא ממשיך במנהגו הרע לשוחח בעת התפילה – ועל כן – אומר אותו יהודי – נפשי בשאלתי – האם מותר לי ליתן לאותו יהודי סטירה (שכן רק כך יתכן שהלה יעמוד על חומרת המצב).

השיב לו הגאון רבי שלמה זלמן זצ"ל: כן! – מותר לך ליתן לו סטירה!

נורא נוראות! – הגאון רבי שלמה זלמן זצ"ל שהיה 'גאון גדול במידות', והיה נזהר בבין אדם לחבירו בכל דקדוקיה ופרטיה (ובדרך אגב נזכיר את המסופר עליו, שבעת שליווה את זוגתו ע"ה – זו שהיתה עזר כנגדו למעלה מחמישים שנה – למנוחתה האחרונה, בעת שניגשו הבנים לבקש ממנה מחילה כנהוג, בקעו מפיו מילים שהמח מתקשה לעכלם. וכה אמר רבי

שלמה זלמן: "רגילים לבקש מחילה מן הנפטר בשעת הלוויה, את יודעת שאין לי על מה לבקש מחילה, משום שכל חיינו היו על פי השולחן ערוך, אך אם בכל זאת היה בינינו דבר מה, הריני מבקש מחילה" ... אחד המקורבים שאל "היתכן עד כדי כך?" ענה לו רבי שלמה זלמן "אמנם היו בינינו ויכוחים, אבל מעולם לא פגעת בה, ניסיתי כל הדרך מ'שערי חסד' עד הר המנוחות להיזכר אם היה בינינו משהו, אך לא נזכרתי בכלום, אלא שלבסוף חששתי אולי בכל זאת היה בינינו משהו שאיני זוכר, לכן ביקשתי סליחה"(...) – וכאן פסק שמותר לו ליתן לאותו יהודי שישח בעת התפילה סטירה!

אלא מאי, רבי שלמה זלמן בהבחנתו הדקה והעמוקה הבין, שאותו יהודי שישח בעת התפילה, כמוהו כמחבל! – שכן כמו שכל בר דעת מבין, שאם מחבל יכנס לבית המדרש ויאיים על כל באי הבית הכנסת, ויתחיל לעשות צרות ל"ע, אז הדבר מובן מאיליו שמותר ליתן לו סטירה – אם יש סברא שבכך יסתלק משם – אז למה שכאן יהיו פני הדברים שונים...

בדרך אגב, שלחתי לאחרונה להגר"ח זצ"ל את השאלה הנ"ל – לא כתבתי לו את הפסק של הגאון רבי שלמה זלמן זצ"ל – אלא כתבתי שאני רוצה לדעת מהו דעתו – דעת תורה – במקרה שכזה שיש יהודי מבוגר שמפריע לתפילה, ועל אף ההפצרות וההוכחות הוא עדיין ממשיך לדבר ולהפריע למתפללים, האם מותר ליתן לו סטירה, בתקוה שבכך יעמוד על חומרת הדבר ויפסיק לדבר.

והשיב לי רבי חיים – ש"כן" – אפשר ליתן לו סטירה! (כידוע, שרבי חיים – בדרך כלל – משיב על השאלות בענייני הלכה שהוא נשאל עליהם – שמסתכמים באלפי אלפים שאלות שנשלחות אליו מכל קצווי תבל – בלשון

קצרה – תשובתו לרוב השאלות הוא "יתכן" וכדו', אבל כאן, הוא השיב דעת תורה ברורה להלכה ולמעשה, שכן! – מותר ליתן סטירה!)

מסופר, שפעם נכנסה אל מרן הגאון רבי יעקב ישראל קניבסקי זצ"ל "הסטייפלר" בתו, ואמרה לו ש"חיים אינו מרגיש טוב, ויש לו כאבים בכתף". כששמע הסטייפלר את הדברים, הלך מיד לבית בנו מרן הגאון רבי חיים, וראהו מתנהג כסדרו – מקבל את הקהל ולומד – ואמר לו "חיים, אריין אין בעט!" [חיים, היכנס למיטה], ורבי חיים לא שאל שום שאלה, ונכנס תיכף למיטה.

בערב, ביקרה בת הסטייפלר שוב אצל אביה, ואביה אמר לה "הכל מסודר כבר – חיים כבר במיטה"... מיד תפסה את הטעות, ואמרה לאביה "לא התכוונתי לאחי רבי חיים, התכוונתי לבני (או לנכדי) חיים" – אמר לה אביה "אוי, עכשיו אני מוכרח ללכת שוב לחיים ולומר לו שיצא מהמיטה, כי יודעני בו שכל עוד ולא אומר לו לצאת מהמיטה הוא לא יצא" – וכך הוה – הסטייפלר הלך לבית הגר"ח, וכאשר שיער כך היה, הוא ראהו במיטתו עם ספר גדול ולומד, והסטייפלר אמר לו "חיים, ארויס פון בעט!" [חיים, צא מהמיטה], ורבי חיים ירד מהמיטה בלא לשאול את אביו על מה הורה לו להיכנס ולמה חזר והורה לו לצאת מהמיטה...

שוב מסופר, שפעם לא הרגיש מרן הגר"ח זצ"ל בטוב, ואביו הסטייפלר זי"ע בא אליו לבקרו ולשאול בשלומו, וסיפר לו לפי תומו שעכשיו הוא בדרך לבית הדפוס למסור ספר אחד מספריו שמוכן

לצאת לאור עולם. אמר לו הגר"ח, שגם לו יש איזה ספר שמוכן לצאת, ואין לו את מי לשלוח לבית הדפוס, אמר לו הסטייפלר, אני בין כך הולך, יכול אתה ליתן לי את הספר ואני אכניסנו לבית הדפוס, ורבי חיים מסר לאביו את הספר.

לאחר כמה שבועות, התאונן רבי חיים באזני אביו, שאינו יודע מה קורה עם אותו ספר, שכן בעוד שבשאר ספריו אזי לאחר שבועיים מאז שהכניסו לבית הדפוס, הספר מוכן לצאת לאור עולם, הרי שבספר זה ישנם עיכובים בלתי צפויים, וכל הזמן הוא נדחה ועדיין אינו מוכן כלל וכלל לצאת לאור עולם, והוא אינו יודע למה אירע לו כך.

אמר לו הסטייפלר "אינך יודע למה?? – אני אומר לך למה! אתה זוכר שנתת לי את הספר שאקחהו לדפוס? – וכי הנער המשרת שלך הנני? הלא אני אביך!". וכאשר רבי חיים שאל אותו "והלא האבא אמר לי מעצמו שהוא יכול ליקח את הספר בשבילי?" אמר לו הסטייפלר "ואם אני אמרתי – אז מה?! – האם זה כיבוד אב לעשות כן?!..."

פעם היה יהודי שנולדו לו תאומים בשעתו"מ, והוא כיבד בסנדקאות את מרן הגאון הגדול רבי מיכל יהודה לפקוביץ זצ"ל ואת מרן הגר"ח זצ"ל. שני הגדולים הגיעו בשעה היעודה למקום שבו התקיימה שמחת ה"ברית מילה", אלא שלפתע התחיל 'ויכוח' בין הגדולים, מי ישמש ראשון כסנדק, רבי חיים טען שרבי מיכל יהודה צריך לשמש תחילה כסנדק, באשר שהוא רבו, ואין זה מן הכבוד שהוא יקח תחילה סנדקאות, ואילו רבי מיכל יהודה טען שאין זה

כבוד התורה שהוא ישמש תחילה כסנדק קודם לרבי חיים, וכך התווכחו שני הגדולים הלך וחזור, וכל הקהל המתאספים עומדים בציפיה דרוכה מהולה בהתרגשות לראות מי מהגדולים ינצח בויכוח זה.

לפתע, עמד רבי מיכל יהודה ממקומו, וקרא בהתרגשות "הריני מקיים את המצוה לשמוע דברי חכמים!", והתיישב על כסא הסנדק...

לפעמים, עם פעולה קטנה, יכולים להעלות על פניו של השני א גרויסן שמייכל [חיוך גדול]. כידוע, שבבתי המדרשות מגיעים תמיד משולחים מכל קצוי תבל לאסוף צדקה באמצע התפילה, ובדרך כלל אני משתדל ליתן משהו לכל אחד ואחד - ברם זה לא מספיק שנותנים להשני צדקה, אלא צריכים גם ליתן לו איזו ברכה ולומר כמה דברי עידוד וחיזוק, והיות שנתרבו המשולחים, והרבה פעמים אני אוחז באמצע התפילה, לכן התחלתי לברך את כל אחד ואחד הבאים לאסוף כסף, בברכת "בו"ה" (ר"ת ברכה והצלחה) - כנוסח ברכתו של הגר"ח זצ"ל.

כשאני אומר את ה"בו"ה", רובם ככולם מעלים על פניהם א גרויסן שמייכל [חיוך גדול], והרבה מהם מגיבים בשמחה גדולה "אהה! בו"ה!"... (ובדרך אגב, כל זה היה עד שושן פורים, אבל מאז, כשאני אומר למישהו "בו"ה", געבט יענער א גרויסן קרעכץ [מתאנח הלה אנחה גדולה]).

פעם ניגש אלי בבית המדרש משולח אחד, ונתתי לו נדבה, ואח"כ בירכתי אותו מעומק לבי בברכת "בו"ה". האיש הזה נהנה עד למאוד, וכטוב לבו צעק בהתרגשות לעבר חבריו המשולחים: הביטו וראו! מ"רבי חיים" מקבלים רק "בו"ה", כאן מקבלים גם "בו"ה" וגם דולר...

מסופר, שנכדו של מרן הגר"ח זצ"ל - ילד קטן - נכנס פעם אצל סבו הגאון רבי חיים, והגאון נתן לנכדו הילד ממתק [נאש] ואמר לו "תעשה ברכה", ומיד אמר הילד "בו"ה"...

מספרים שפעם בא אחד להגר"ח לבקש ברכה, והגר"ח אמר לו "בו"ה" כדרכו. הלה התעקש ואמר להגר"ח "אני רוצה ברכה ארוכה", והגיב הגר"ח על אתר ואמר לו בחיוך "בוו"ה"...

אחד נכנס אל מרן הגר"ח לבקש ממנו ברכה, וסיפר לו שהוא עומד כרגע לפני התחלת בניה של ארבעה מגדלים - בני עשרות קומות כל אחד - ומבקש את ברכתו שיצליח כראוי. הגר"ח הביט לעברו, ואומר "יהיה לסופר הרבה עבודה".

אותו יהודי לא הבין לרגע את הכוונה, אבל מיד בירך אותו הגר"ח בברכת ברכה והצלחה, והוסיף הגר"ח ואמר לו, שמיד חשב על כמות הפתחים שבמגדלים אלו שיהיו חייבים במזוזות, וממילא

יצטרכו להזמין אצל הסופר סת"ם מאות מזוזות, ויהיה לו הרבה עבודה...

בגליון "דברי שיח" (משפטים תשע"ו) הביא, שהגר"ח חזר על מה ששמע מהמגיד מישרים הגה"צ רבי יעקב גלינסקי זצ"ל כשהיה פעם מאושפז בבית החולים, והרופא שטיפל בו שאל אותו על הפתגם השגור בפי העולם "טוב שברופאים לגיהנום" – האם זה אמת?

ענה רבי יעקב: אכן כן אחז"ל (מס' קידושין דף פ"ב ע"א), אבל אינך צריך לדאוג, שכן כתוב "טוב" שברופאים לגיהנום, ואין הכוונה אליך...

ידוע, שהגה"ק הסטייפלר זי"ע היה שואל שאלות בהלכה את הגאון האדיר רבי נתן געשטעטנער זצוק"ל בעל "להורות נתן", ואף התבטא פעם עליו שהוא "עמוד התורה בדורנו".

סיפר אחד ששמע ממקור ראשון, שהיה לאיש הזה שאלה חמורה בהלכות אבלות, נכנס הלה אצל הסטייפלר זי"ע ושאל אותו את השאלה החמורה הזאת.

הסטייפלר חשב כמה רגעים, ואח"כ אמר לו "לך להרב געשטעטנער ותשאל אותו כיצד להתנהג", והוסיף הסטייפלר ואמר לו "ער איז א גרויסער בקי, ער קען אליץ!" [הוא בקי גדול, הוא יודע הכל!], ואח"כ אמר לו הסטייפלר "אבל אל תאמר לו מה שאמרתי לך עכשיו..."

וגם מרן הגר"ח זצ"ל היה שואל שאלות בהלכה מאת הגאון האדיר בעל "להורות נתן" זצוק"ל, ושמעתי, שפעם ראו את הגאון רבי חיים הולך ברחוב עם עוף בידו, והלך לבית הגאון רבי נתן להראות לו את העוף, ולקבל ממנו פסק אם הוא כשר או לא.

אל מרן הגר"ח הגיע אחד מתלמידיו. "רבי", אמר התלמיד, "אני זקוק לברכה מיוחדת הפעם. בני הילד, נסע בהסעה פרטית בדרכו לתלמוד תורה, אלא שבדרכם עצר אותו שוטר וקנס את הנהג בסכום גבוה על עבירת תנועה שביצע, בגין הילד, ואבקש ברכה שהענין יסתדר בקלות".

הגר"ח לא מיהר לברך אלא שאל אותו "איזו עבירה בדיוק עבר הבן שלך?" ענה התלמיד שבנו לא היה חגור כראוי. הגיב הגר"ח "נו, אכן נהג שלא כהוגן". אך אח"כ הרהר הגר"ח לרגע, והסכים לברך בהצלחה, לא לפני שהוסיף שיש להיזהר בזה מאוד.

כשיצא, סיפר הגר"ח: לפני שנים רבות נסענו עם אבא ז"ל באוטו, והנהג נסע שלא כחוק, אבא ביקש מיד לרדת באמצע הדרך, הוא אמר שזה מסוכן ליסוע עם נהג שעובר על חוקי התנועה, ואכן ירדנו באמצע הדרך ולא הסכים להמשיך איתו.

הגאון רבי יצחק זילברשטיין שליט"א סיפר פעם על תלמיד חכם אחד שלא זכה להפקד בזרע של קיימא, ולמרות שנקט כבר בכל הפעולות והסגולות, והרבה בתפילה ובתחנונים, ואף פקד קברי צדיקים והתדפק על דלתותיהם של צדיקי הדור החיים עמנו עד

מאה ועשרים, לא נושע מצרתו, האיש הזה היה גם כמה פעמים אצל מרן הגר"ח, אלא שבפעם האחרונה הרבה לבכות ולהתחנן שישאיו עצה הגונה, לאחר דקות ארוכות של בכיות נוראות, אמר לו הגאון רבי חיים, שיחפש אדם העונה לתואר של "הנעלבים ואינם עולבים", ויבקש ברכה ממנו ובעז"ה יוושע.

שמע התלמיד חכם את העצה והתעודד ביותר, הוא יצא מבית הרב והחל לחפש אחרי יהודי העונה לתואר המכובד הנ"ל, בתחילה היה בטוח שזו משימה קלה, אבל מיד לאחר מכן התברר לו שהחיפוש יקח זמן רב, שכן לא כל כך פשוט למצוא אדם שכזה.

והנה סיבב מסובב כל הסיבות וממש באותם ימים התעורר ויכוח סוער בין שני שכנים המתגוררים בשכונה מסוימת בבני ברק, וגם לאחר שהיטלטלו כבר בכמה בתי דין וביקרו בבתייהם של כמעט כל הרבנים בעיר לא הגיעו לידי הסכמה.

ויהי היום, והאברך הנ"ל מגיע לחתונה של קרובי משפחתו, וכאשר כל המסובים ישבו לסעודה, נכנס לאולם איש פלוני, ופתח בצעקות ובחרפות בגידופין והעלבות בוטות נגד אדם אחר שכבר הסב לסעודה, דבריו היו כל כך בוטים עד שכל הנוכחים היו המומים למשמע אוזניהם, וראה זה פלא, האדם שהעליבו אותו לא הגיב במאומה לדברי הגידופים שהומטרו עליו, הוא המשיך להתנהג כמי שהדברים אינם קשורים אליו, אבל גם האיש המעליב לא התייאש, והמשיך להמטיר עליו עוד ועוד חרפות.

כל האירוע התרחש סמוך מאוד לשלחן שבו ישב האברך שהיה זקוק לישועה, והוא שהבין לפתע שהנה התגלגלה לו הזדמנות פז למצוא אדם מה"נעלבים ואינם עולבים", התרגש מאוד לנוכח המראה, ונעמד על רגליו והביט באדם שפגעו בו כדי "להשגיח" שאכן לא יענה לדברי הבזיונות שהוטחו בו. בשלב מסוים כאשר

האיש המעליב החל להשמיע דברים שממש אין הדעת סובלתם, עלתה חמתו של הנפגע, והוא עשה סימנים כמי שמתכונן להשיב מלחמה שערה.

ברגע זה זינק אליו התלמיד חכם שהמתין לישועה, וזעק באוזניו בקול גדול "עשה לי טובה ואל תענה ולו במילה אחת". כשהאיש הביט בו בתמהון, כרוצה לשאול מה הוא קשור לאירוע, השיב לו "אענה לך אחר כך אבל עשה עמדי חסד ואל תשיב לפגיעות שהלה פוגע בך", והאירוע חוזר על עצמו כמה פעמים, ככל שהתרבו והוחמרו הפגיעות, כך גברה חמתו של השני שרצה להשיב, אבל הלה ממשיך להתחנן לפניו שלא יגיב, כך במשך שעה ארוכה עד שהמעליב ההוא התייאש ועזבו לנפשו.

אז קם התלמיד חכם וסיפר לנפגע את העצה ששמע בבית מרן הגר"ח וביקש שיברכנו. הנעלב ההוא נבוך מאוד ולא ידע את נפשו מרוב השתאות, אבל בירך בו במקום את התלמיד חכם לזרע של קיימא, וכעבור פחות משנה נפקד הת"ח בזש"ק כאשר נולד לו בנו בכורו למזל טוב ובשעטו"מ.

ראיתי בספר "ברכי נפשי" – משיעורי הגר"י זילברשטיין שליט"א – שמרן הגר"ח זצ"ל סיפר לו, ששמע סיפור נורא מאת רבה של קהילה אחת באמריקא – שאירע אצל אחד ממתפללי קהילתו, וכך סיפר הרב להגר"ח:

בקהילה שלי, היה אחד שהגיע לכל שלוש התפילות בימי החול, אבל כגודל הקפדתו להגיע לתפילות, כך הייתה "הקפדתו" לאחר לכל תפילה, "בקביעות ממש" היה מגיע באיחור של עשר דקות,

וכמה וכמה פעמים ניסיתי לגשת אליו ולשכנע אותו שיגיע בזמן, ואמרתי לו שאם הוא כבר מגיע לתפילה מה איכפת לו להגיע בזמן, אבל היהודי השיב לי תמיד באותו סגנון, "אדרבה – אם אני כבר מגיע לתפילה, מה זה כבר משנה מתי אני מגיע, עשר דקות לכאן או עשר לכאן, העיקר שאני מגיע"...

בבוקר אחד, הופתעתי לראותו מגיע לתפילה בזמן, ומפני שמעולם לא קרה כדבר הזה, משך הדבר את תשומת לבי, וניגשתי אליו ושאלתי "מה יום מיומיים?" והאיש שהיה נרגש מאוד השיב "הקב"ה הוכיח לי בצורה ברורה ביותר שלא כדאי לאחר לתפילה", ביקשתי ממנו שיספר לי מה אירע, והוא סיפר לי כך.

המפעל היוקרתי העומד בבעלותו, ומניב רווחים עצומים ונחשב כאחד המפעלים הרווחיים ביותר, עלה אתמול באש, ואי אפשר לתאר את עוצמת הנזקים שנגרמו לו עקב כך, ובמשך דקות ארוכות תיאר היהודי את השריפה שפשטה במפעל, ואת ההלם שאחז בו בעקבות האסון.

מספר הרב: לאחר ששמעתי את סיפור השריפה, אמרתי להיהודי העשיר "עם כל ההשתתפות האמיתית שלי בצערך, אינני מבין מה הקשר בין השריפה הנוראה ובין ההוכחה שקיבלת עקב כך שלא לאחר לתפילה?".

השיב לי האיש דבר נורא: ההוכחה החזקה היתה כך, וזו התרחשה בדקות שלאחר פרוץ השריפה, בעת שהתקשרתי בבהילות אל מכבי האש, וביקשתי ברחמים ותחנונים שיגיעו במהירות למקום, כדי להקטין ככל האפשר את מידת הנזקים, ואמר לי האיש שהרים את הטלפון, ש"מכבי האש" יצאו כבר לדרך, והבטיח לי שבעוד דקה הם יהיו אצלי, אבל למעשה, הנה עוברת לה דקה שתיים ושלוש, והמפעל ממשיך לעלות באש, חדר אחר חדר,

מחלקה אחרי מחלקה, ומכוניות הכיבוי עדיין אינן נראות כלל, הלב שלי כמעט והפסיק לפעום מרוב צער – סיפר בעל המפעל – במיוחד כאשר ידעתי את חשיבותה של כל שניה, רק כעבור עשר דקות תמימות נראו מכבי האש, אך כשהגיעו היה כבר מאוחר מדי, והמפעל היה שרוף כמעט כולו.

המשיך האיש לספר: כשראיתי את המפעל השרוף כנגד עיני, ניגשתי אל הכבאים וזעקתי מרה "מדוע איחרתם כל כך, הרי אם הייתם באים מוקדם יותר היה המפעל ניצול?" והשיבו לי הכבאים ואמרו "עשר דקות לכאן או עשר לכאן – הרי בסוף הגענו"...

שמעתי מידידי ש"ב כ"ק אדמו"ר מקאסוב שליט"א כשדיבר אודות הגר"ח קניבסקי זצ"ל, שאמר: התואר "שר התורה" – לאו כל אדם זוכה לזה, "א" הייליגער רבי" או "א" צדיק" – זה יכולים לומר על כל אחד, ואף אחד אינו יודע "מה זה" – אדער יא אדער ניין [או כן או לא], אבל התואר "שר התורה" – דאס איז עפעס אנדערשט אינגאנצן [זה כבר משהו אחר לגמרי]...

שאלה: אחד שלא ה' אביו ניחא שילבש שטריימל, האם יש לו לכבדו לאחר מותו, וגם לאחר פטירת אביו לא ילבש, או אז יכול ללבוש אותו.

תשובת הגר"ח: מסתבר שלאחר מיתה מותר (אא"כ צוהו בהדיא זה שאלה)

שאלה: ולמה לא שייך כאן "מכבדו לאחר מותו"?

תשובת הגר"ח: לאחר מיתה מבין שאין בכך כלום

על זאת שבחו אהובים

עטרת ברכות בפאר ושבחה נאדרות, יעטרו את האי גברא וקירא
 ידו וליבו לקל אמונה, עומד לימיננו במסירות כבירה
 יפוד מהונו למען הביא חידות ושמחת נ"ט מתוך שפע אורה לכל בית ישראל
 מאיד פנים וגומל חסדים טובים, אהוב למעלה ונחמד למטה, ה"ה
 הנדיב הרבני החסיד המפואר

מוהר"ר *ר' שלום צבי אבן אב* שליט"א

עגדולי תעמי עפעל החסד הגדול "קמחא דפסחא"

של ערך אדמו"ר שליט"א מיוזנין

ברכת ה' תהא שרויה תמיד בכל מעשיכם
 רבה צדקתכם ולדורות רבים תיוקף זכותכם
 כה יתן ה' וכה יוסיף להרבות שפע רב בגבולכם
 השפעות טובות בכריאות ונחת כרוכות כל ימיכם

הצאחל ועברך ברגשי ידידות והערכה בשעם של אלפי עשפחות בארה"ק

צבי הערשיל הכהן כץ - משב"ק

ברכתי שיקויים ככם ונב"ב

"כאשר זכינו לסדר אותו כן נזכה לעשותו"

בבריות גופא ונהורא מעליא, אכ"ר

שלום צבי אבן אב

המאמץ פון דעקלע פון דעמאָרעטן איז געווען די הונדערט יארע פארשידן

האָרמאָל פֿאַרמאָסטראָפּאָל
לעבן און שטעט פֿון

ווערמאָסטראָפּאָל
און אַלע אַנדערע
אָרטער פֿון דער
רעפּובליק פֿון אַרמעניע

ווערמאָסטראָפּאָל
און אַלע אַנדערע
אָרטער פֿון דער
רעפּובליק פֿון אַרמעניע

האָרמאָל פֿאַרמאָסטראָפּאָל
לעבן און שטעט פֿון

אָרט פֿון דער
רעפּובליק פֿון אַרמעניע

ווערמאָסטראָפּאָל
און אַלע אַנדערע
אָרטער פֿון דער
רעפּובליק פֿון אַרמעניע

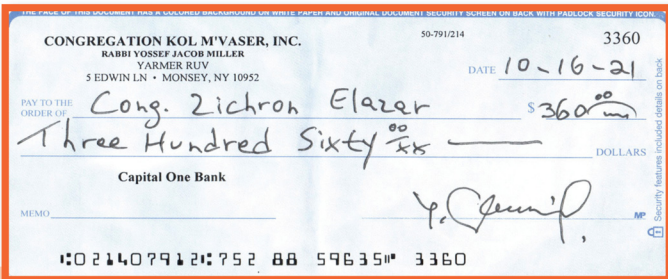

האָרמאָל פֿאַרמאָסטראָפּאָל
לעבן און שטעט פֿון

מלוה מלכה לטובת ביהמ"ד סאנטוב בלעיקוואוד

עס טרעט אויף דער רב שליט"א; געזען הרבנים מדעעש, שעדליץ, בראד, סערעט-וויזניץ, שליט"א

דער סאנטובער רב שליט"א באריכטעט אין "גליון נועם שיח" איבער א שיינע נדבה וואס זיין ביהמ"ד האט ערהאלטן פון הרב יעקב מילער שליט"א, "דער יארמער רב".

ער דערציילט, אז דער יארמער רב האט געזאגט, אז ער האט איינמאל געגעבן "דרשה געשאנק" פאר א חתן, א טשעק פון א מיליאן דאלאר! ווען דער חתן האט געפרעגט צי ער קען עס דיפאזיטן? האט דער רב אים געזאגט, "ס'פאסט נישט אזוי צו טאן! איך גיב דיר א מתנה, און דו וועסט עס אוועקגעבן פאר די באנק?!... נעם עס פאר דיר, און לייג עס אוועק ביי דיר אין שאפע!"...

דער סאנטובער רב האט פארט גענומען דעם טשעק אין באנק, און איז געווען איבערדראשט אז עס איז יא דורכגעגאנגען...

3 אידישע צייט צו תשפ"ב

אלו יעמדו על הבוכה שלקחו חלק בהוצאות הגליון ובהוצאות פעולות הכבירים של איחוד טאהש לרגל השתתפה השורה בבתיאם
הגה"צ אב"ד סאנטוב שליט"א (לעיקוואד) לרגל אירוסין בתו
מרה"ד דוד (ברא"י) הערשקאוויטש הי"ד (קרית יואל) לרגל הולדת בתו
מרה"י יואל (בר"ש) סג"ל קרויס הי"ד (ווססב"ג) לרגל הולדת בתו
הרה"ח ר' יוסף ניימאן הי"ד (באר פארק) לרגל הולדת נכדתו
הרה"ח ר' יצחק זאב ארגעל הי"ד (באר פארק) לרגל אירוסין נכדו ונישואין נכדתו
מוה"ר משה יצחק האס הי"ד (קרית יואל) לרגל הכנסת בנו לעוה"מ

ביי קריאת המגילה, מיטן בעקטשע פון הרה"ק מטאהש זצ"ל

קהל זכרון אלעזר סאנטוב

על שם הגה"ק רבי אלעזר לעוו זי"ע בעל "שמן רוקח" אב"ד סאנטוב
ועל שם נינו הנקרא על שמו הרה"ח הנעלה טוה"ר יעקב אלעזר פרידמאן ז"ל

לעיקוואוד יצ"ו

✱ אבד כלי חמדה ✱

יחד עם כל בית ישראל מבכים אנו מרה את השבר הגדול
בהסתלקותו של האי גברא יקירא החסיד הנעלה

מו"ה חיים משה פעלדמאן ז"ל

איש אמונו של כ"ק מרן בעל "ישועות משה" זי"ע

ופטרוך מוסדות וויזניץ די בכל אתר ואתר

בעל הנחמות ינחם את המשפחה הרוממה בתוך שאר אבלי ציון בירושלים,
ולא יוסיפו לדאבה עוד, ובקרוב נזכה לביאת גואל צדק ולתחיית המתים.

הנהלת הקהילה ומתפללי בית המדרש

פון אמתתא בצערו של ידידיי עוז אעמאק פלם

פ"ה ידי'ן פרה"ג אופ"ר יעקב פעלדמאן שליט"א דומ"ץ בייטע

ואחו' פרה"ג אופ"ר אפרן אליפו פעלדמאן שליט"א

אחיה זלמן פרידמאן

אַזאַ "שוונצנות" איז נישט אזוי געפערלעך...

ידוע, שכאשר היו באים אל מרן הגה"ק מוויזשניץ-מאנסי זי"ע בעל "תורת מרדכי" ומבקשים ממנו "תיקון", היה נותן תיקון קל, ואומר שאת "השאר" הוא לוקח על עצמו.

היה פעם בחור אחד שעבר רח"ל על עבירה חמורה, וכשהייתה לו הרהור תשובה, נכנס אל הקודש פנימה, וביקש מהרבי שיתן לו תיקון ודרך תשובה. אמר לו הרבי שיתרום ח"י דולר לקופת הצדקה של רבי מאיר בעל הנס, וילמוד שלשה דפי גמרא.

הבחור עשה כאשר ציוה עליו הרבי, ומאז התהפך לאיש אחר, וגדל לבחור חשוב ורציני. לאחר זמן שכבר היה משכמו ומעלה, והתעלה עוד ועוד, הייתה לו חלישות הדעת שאולי לא קיבל את התיקון הנכון מהרבי, כי הרבי נתן לו תיקון חלש לעבירה חמורה כל כך, ולכן נכנס שוב אל הרבי ואמר להרבי שהוא מרגיש שהוא לא קיבל את התיקון הנכון.

אמר לו הרבי "אמור לי, איזה תיקון נתתי לך?", אמר הבחור "הרבי הורה לי לתרום ח"י דולר לקופת רבי מאיר בעל הנס וללמוד שלשה דפי גמרא", "ומה עוד אמרתי?" - שואל הרבי, "הרבי אמר שאת השאר הוא לוקח על עצמו".

כשמעו הרבי את דברי הבחור, נענה ואמר "א"כ, הרי זה כמאן דליתא!"...

חסידים מספרים, שמה שמרן הגה"ק בעל "תורת מרדכי" מוויזשניץ זי"ע התיישר בשנתו האחרונה ביסורים נוראים וקשים רח"ל, היו אלו ה"תיקונים" שהרבי היה מקבל עליו כל השנים...

והנה יש כאלו אנשים שאומרים, שמי שאומר כך על הרבי זהו "שוונצנות", ואני אומר שדבריהם אמת, אבער אַזאַ "שוונצנות" איז נישט אזוי געפערלעך...

אחד סיפר, שבימי בחרותו נכשל פעם בשוגג באיסור בשר בחלב, וקיבל על עצמו שבמשך שנה שלימה לא ישתה קפה. כעבור זמן קצר, הרגיש הבחור שהוא לא יכול לסבול עוד ללא קפה, ונכנס אל הגה"ק בעל "תורת מרדכי" זי"ע וסיפר לו את כל מה שאירע, ושאל את הרבי מה עליו לעשות.

כשמעו הרבי את דבריו, אמר לו: אני לא הייתי נותן לך "תיקון" כל כך קשה, אבל אם אתה מעצמך קיבלת עליך את התיקון הקשה הזה, אז עליך לעמוד בקבלתך...

סיפר לי הרה"צ רבי יעקב מרדכי האגער שליט"א אב"ד וויז'ניץ אלעד, שאצל זקנו כ"ק מרן האדמו"ר ה"אמרי חיים" מוויז'ניץ זי"ע היה נהוג שנשים אינן מתענות בתעניות ציבור, לבד מתשעה באב ויום הקדוש, ומעוברות ומיניקות לא התענו גם בתשעה באב. לעומת זה, כ"ק מרן האדמו"ר מוויזשניץ-מאנסי זי"ע בעל "תורת מרדכי" הנהיג, שנשים כן מתענות כמו הגברים.

ממשיך הרה"צ לספר, שלאחר נישואי אחותו עם בנו הצעיר של הגה"ק בעל "תורת מרדכי" - ה"ה כעת כ"ק מרן האדמו"ר מוויזשניץ-בית שמש שליט"א, אירע פעם ביום תענית שאחותו קיבלה טלפון מאביה - כעת מרן האדמו"ר מוויז'ניץ שליט"א מקרית וויז'ניץ, והאבא שואל אותה אם היא כבר אכלה היום, וכשהשיבה שלא אכלה, אמר לה אביה שתלך לאכול משהו.

כשמעו את דברי אביה, סיפרה זאת לבעלה, וכשמעו בעלה את דברי חותנו לא ידע מה לעשות, שכן בוויזשניץ-מאנסי נהגים שנשים כן מתענות כאמור, ולכן התקשר אל אביו הרבי בעל "תורת מרדכי" זצ"ל ושאל אותו מה לעשות.

לאחר מחשבה, אמר הרבי בעל "תורת מרדכי" לבנו, "אני לא אתערב כאן, שכן כיון שאביה התקשר הלא יש בזה ענין של כיבוד אב, ולכן תעשה זוגתך כאשר ציוה עליה אביה, אבל בנוגע להדורות הבאים בעז"ה - לבנים ובנותיכם - אז תמשיכו להנהיג את הנהוג אצלנו שנשים כן מתענות..."

